

Regelzucht

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

'Ik betwijfel of ik in staat zal zijn mij tot mijn pensioen te laten onderdrukken door toenemende regelzucht.'

Het is alweer jaren geleden dat ik een workshop heb gevolgd waarin werd getest of iemand creatief dan wel volgens vaststaande patronen dacht. Op basis van de uitkomsten werd iedereen ingedeeld in groepen. Zelf werd ik ingedeeld in de meest creatieve groep. Op basis van de individuele uitslag was de workshopleider verbaasd dat ik nog een stropdas droeg. Uit mijn antwoorden bleek een afkeer van regels.

Steeds meer blijkt het waarheidsgehalte van die uitslag. Jarenlang heb ik me weten te handhaven in een beroep en organisatie waarin het aantal regels exponentieel toeneemt. Hoe lang ik mij hieraan nog kan onderwerpen, is niet helder. De grenzen lijken in zich te komen.

Ik ben opgegroeid in een ondernemersgezin. Daardoor ben ik groot geworden met een gezonde afkeer van een overdaad aan regels. "De beste ambtenaar is een ambtenaar die niets doet. Dan kan hij ook geen domme regels bedenken." De ambtenaren, al dan niet in dienst van de overheid, krijgen het ook binnen de accountancy steeds meer voor het zeggen.

Toen ik begon in de accountancy was mijn doel helder. Ik zou RA en vennoot worden. Jaren later staat dit doel mij steeds minder helder voor ogen.

Afstuderen wil ik nog steeds, alleen al omdat het eind in zicht is en mijn inspanningen dan niet voor niets zijn geweest. Een toekomst als vennoot zie ik weggestopt achter een berg bemoeizucht. Ik betwijfel of ik in staat zal zijn mij tot mijn pensioen te laten onderdrukken door toenemende regelzucht.

Alternatieven zijn echter schaars. Mijn opleiding en werkervaring zijn gericht op accountancy. Zelfs bij een overstap naar het bedrijfsleven, zal mijn werk zich al snel richten op een soortgelijk gebied. Met de bijbehorende toename van regelgeving.

Gelukkig ben ik niet de enige die hier zo over denkt. Voor zover ik kan nagaan leeft de afkeer van de toenemende regelgeving bij velen.

De omvang van de frustratie verschilt. Dat dit leidt tot minder gemotiveerde medewerkers lijkt me duidelijk. De effecten die dat kan hebben op de kwaliteit blijkt uit een artikel in de vorige 'de Accountant'. Ontevreden medewerkers leveren slechter werk. Daarnaast is de toegenomen regelgeving voor velen reden om hun heil buiten de accountancy te zoeken. De regels hebben als doel te komen tot een betere controle. Uiteindelijk zorgen dezelfde regels ervoor dat een kleiner aantal medewerkers met minder motivatie meer moet doen. Van kwaliteitsbevordering tot kwaliteitserosie.

Wellicht een idee om hier een regel tegen te bedenken?